

Uto, 3-12-2013, 06:53:56

Naslovnica | Izdvojeno | Naše teme | Pitali smo | Reakcije na referendum osoba iz hrvatskog vjerskog, kulturnog i političkog kruga

Reakcije na referendum osoba iz hrvatskog vjerskog, kulturnog i političkog kruga

Objavljeno Ponedjeljak, 02 prosinca 2013 13:30

20 komentara

f Share

20 komei

in Share

Pin.it

Reakcije na referendum: Biskup dr. Mile Bogović, Peakić-Mikuljan, prof. dr. Lukšić, fra Stojić, Jović, Pešorda, Čelan, Runje, Borovčak, Hitrec

Jučerašnji referendum kojim je 65,87% izišlih birača zatražilo unošenje u Hrvatski ustav odredbe da je brak životna zajednica žene i muškarca pokazao se je kao referendum od prvorazredne političke važnosti. Kakve će implikacije referendum imati na daljnje političke procese i razvoj demokracije u Republici Hrvatskoj, što je predreferendumska kampanja pokazala o trenutnom stanju demokracije u Hrvatskoj, u kojemu će se smjeru situacija u Hrvatskoj dalje razvijati, ova, kao i druga pitanja, za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća komentiraju osobe iz našeg vjerskog, kulturnog i političkog kruga.

Biskup dr. Mile Bogović: Cilj referenduma je postignut

Čini mi se da mnogima nije bilo jasno da je do referenduma došlo zato da se spriječi promjena definicije braka kakva je ona sada u važećem Obiteljskom zakonu. To se može spriječiti tako ako ta definicija uđe u Ustav. Već su naime iz vlasti bile najavljene takve promjene u zakonodavstvu. Sav bijes sručio se na inicijatore referenduma što su sada takve promjene spriječene.

Cilj referenduma je postignut i u tome sam zadovoljan. Mislim da je postotak protivnika referendumske pitanja previše. To nije realno, ali se vidi koliko se može zavesti narod kada se vlast izravno uključi i kada ima uz sebe medije. Mislim da je na taj način „Protiv“ dobio najmanje 15% glasova. Njihova je stvarna moć u ovom narodu daleko ispod 20%

Referendum je višestruko značajan i višestruko koristan. On ovu Vladu prisiljava da uspostavu vezu s narodom koji joj je povjerio mandat. Inače bi ona trebala potražiti neki drugi narod, ili – kako reče jedan prijatelj – narod bi trebao osnovati udrugu za zaštitu sebe i svoje države od te vlasti.

Na mnogo načina vlast je tražila kako onemogućiti narod da izrazi svoje mišljenje i volju. Vidi se to i po reakcijama na rezultate referenduma. Premijer govori o izraženoj volji naroda kao o kvaru koji treba popraviti, kao o nečemu što će trebati u budućnosti spriječiti. U stilu diktatora obećava da će biti doneseni zakoni koji će poništiti učinke referenduma. Drugi govore kao o nedostatku zdravog razuma u krajevima gdje je pobijedilo „Za“.

Nije to pitanje koje se u Zagrebu rodi i u Zagrebu brani. Ono je prisutno svuda u svijetu, s manjim ili većim intenzitetom. Mi kršćani trebamo konačno shvatiti da je normalno da nas u svijetu ne podržavaju vlasti i javnost; ali se zato svijetu ne smijemo prilagoditi nego u njemu svjedočiti Evanđelje, kako su to činili kršćani u Rimskom carstvu prije 313. godine. Ovdje je za nas samo „paroikia“, privremena i strana zemlja, na putu prema vječnoj domovini.

Marija Peakić-Mikuljan: Narod se oslobađa

Prvom adventskom svijećom upaljeno je jarko svjetlo koje je obasjalo Hrvatsku. Rezultat ovog referenduma je prekrasna božićna čestitka hrvatskog naroda potpisana zdravim razumom, čvrstom vjerom i neslomljivom nadom da dolaze bolji dani, bolje godine i bolji ljudi koji će znati voditi našu državu sretnijoj sudbini i ugodnom, slobodnom, istinski demokratskom ozračju.

Pobjeda

Ovaj referendum je pokazao da se narod sve manje boji iako se teror vlasti povećava, a to opet govori da se narod oslobađa, a vlast drhturi od straha i pravi sve veće i veće grješke. Velika je ovo pobjeda, pobjeda koja svakako nije kraj jedne priče... nego tek početak tako dugo čekane manifestacije hrvatske samosvijesti i snage koja može i brda micati ako hoće.

Ovaj referendum je pokazao da se narod sve manje boji iako se teror vlasti povećava, a to opet govori da se narod oslobađa, a vlast drhturi od straha i pravi sve veće i veće grješke. Velika je ovo pobjeda, pobjeda koja svakako nije kraj jedne priče... nego tek početak tako dugo čekane manifestacije hrvatske samosvijesti i snage koja može i brda micati ako hoće. Gledali smo što je ta samosvijest i snaga učinila u Domovinskom ratu i mislim da su Hrvati pronašli i način i prave ljude koji znaju pobjeđivati mimim sredstvima i u miru.

Čestitam Građanskoj inicijativi U ime obitelji, čestitam gospođi Markić koja je uzornom hrabrošću i dostojanstvom podnosila sirovi i nimalo bezazleni teror vlasti i njihovih sluganskih medija. Čestitam svima koji su na bilo koji način pomogli organizaciji ovog referenduma i izložili se bjesnilu

ZA
 Oprostimo uvrede i ljudske zablude.
 Referendum, 1. prosinca 2013.

Komentirajte
 ZADNJI KOMENTARI

Radio i TV

Jazz	Blues
Klasična	Soundtracks
Rock	Celtic
Trsat	CMC

Radio i TV **HRT**

HRVATSKI TJEDNIK
 SVAKOG ČETVRTKA

Poveznice

P.I.P. NAKLADA PAVIČIĆ
HKZ u Švicarskoj

Snalaženje

Svi članci na Portalu su smješteni ovisno o sadržaju po rubrikama. Njima se pristupa preko glavnoga izbornika na [vrhu stranice](#). Ako se članci ne mogu tako naći, i tekst i slike na Portalu mogu se pretraživati i preko [Googlea](#) uz upit (upit treba upisati bez navodnika): „traženi pojam site:hkv.hr“.

Posjetitelji

Imamo 196 gostiju i nema članova online

Administriranje

Korisničko ime
 Lozinka

Zapamti me

Prijava

- Zaboravili ste lozinku?
- Zaboravili ste korisničko ime?

Preporučite članke

Podržite članke na jednoj od socijalnih mreža jednim klikom!

Facebook, Tweet, Google+, LinkedIn, Pinterest

[www.hkv.hr](#)

Preporučite portal i naš forum svojim prijateljima i poznanicima kako bi i oni znali za komentare, reportaže, razgovore i vijesti koje ovdje objavljujemo.

vlasti koja je očigledno izgubila svaku kontrolu i postaje sve opasnija. No, bijes je poput živog pijeska: što više lamataš, što više paničariš to te pijesak brže guta. Ova prispodoba nekako mi se čini najbliža situaciji u kojoj tako jadno neznalački i beznadno gubitnički funkcionira aktualna hrvatska vlast.

Prof. dr. Branimir Lukšić: Hrvati brane obitelj

Rezultati referenduma imaju dublju implikaciju nego samo unošenje jedne stavke u hrvatski Ustav. Usprkos velike službene kampanje u korist jednospolnog braka, u kojoj je Vlada komunicirala s narodom u maniri ultimatumu i prijetnje, hrvatski glasači su rekli „ne“ moralnom pluralizmu. Za razliku od političkog pluralizma, koji je preduvjet demokratskog društva, moralni pluralizam doprinosi krizi i konačnoj propasti demokracije, jer potkopava onaj minimum moralne suglasnosti u društvu, bez čega nema demokracije.

Moralni pluralizam nije razlikovanje dobra i zla, koje je temelj svakog vjerskog, moralnog i pravnog poretka. Potpuno „nediskriminiranje“ između dobra i zla ima za posljedicu gubitak etičkih ideala, koji su bitna motivacija za stvaranje civilizacije. Apsolutni moralni relativizam prešutno ugrađen u tzv. rodnu ideologiju, ima za posljedicu moralni nihilizam, jer je apsolutna sloboda negacija slobode.

Potpuna nevezanost za bezuvjetno i univerzalno važeće moralne norme vodi u bezakonje i raspuštenost koji zatiru svaku slobodu. Istina je istina i kad je nitko ne zastupa, a neistina je neistina i kad je svi proklamiraju. Ishod ovoga referenduma pokazuje da je hrvatski narod u većini spreman za demokraciju, jer demokracija može postojati samo na temelju snažnog moralnog društvenog uređenja, koje se temelji na preddemokratskim i predpolitičkim institucijama, kao što su zdrava obitelj i vitalna vjerska zajednica.

Tri strane

Tri su strane naučile što ih pripada. Političari su naučili da se ne mogu udaljavati od želja puka, jer su oni njihovi predstavnici, bez obzira kojoj struji pripadali. Kršćani su naučili da se ne smiju pokoravati onoj tvrdnji da je Crkva rastavljena od države na način kako to propisuje sekularizam. Crkva je naučila da u njoj nisu važni samo njezini službenici nego i svaki vjernik

Fra Miljenko Stojić: Trenutna hrvatska demokracija je na vrlo niskoj razini

Pripreme za referendum i njegov ishod možemo usporediti s onim vremenom kad je Franjo Tuđman kretao u boj za slobodu Hrvatske. Tada su on i njegova stranka bili ljudi »opasnih namjera«. Sada se isto ponavlja s udrugom »U ime obitelji«. Okomila su se na nju tajna središta moći u Hrvatskoj i izvan nje preko svojih političara i medija koje su uspjeli staviti pod nadzor. I prije referenduma, i tijekom referenduma, i nakon referenduma neprestano je riječ samo o jednoj strani, ona druga koja je uvijek bila u prednosti i koja je sada pobijedila, nikako da dobije isti odnos prema sebi. To znači da je trenutna hrvatska demokracija na vrlo niskoj razini. Za očekivati je da će se stanje nakon ovoga referenduma početi popravljati. Oni koji su ga iznijeli na svojim plećima vjerojatno u svojim redovima nemaju slične onima što ih je Tuđman imao u svojim. To su bili ljudi prošloga, komunističkog sustava, ljudi koji su gledali samo svoj probitak, ali u tome trenutku je bilo teško bez njih. Svi smo se nadali da će se to riješiti nakon što prođe krvavi Domovinski rat, međutim njihovi su zaštitnici bili jači. Nisu dali da im se događaji otmu nadzoru. No, ne može se tako zauvijek.

Nakon ovih događaja ništa više ne će biti isto. Tri su strane naučile što ih pripada. Političari su naučili da se ne mogu udaljavati od želja puka, jer su oni njihovi predstavnici, bez obzira kojoj struji pripadali. Kršćani su naučili da se ne smiju pokoravati onoj tvrdnji da je Crkva rastavljena od države na način kako to propisuje sekularizam. Crkva je naučila da u njoj nisu važni samo njezini službenici nego i svaki vjernik. Nazočimo povijesnom događaju u hrvatskom narodu i povijesnom događaju u svijetu. Jednoj ideologiji postavljena je brana. Ali brana je postavljena i svim drugim ideologijama koje ne misle na čovjeka. Treba samo moliti Boga da sve ovo nastavi živjeti kroz povijest. Kasno će biti početi s tim kad nastanu poteškoće. Probudili smo se i kao takvi jednostavno krenimo naprijed ne dajući se smesti zbog bilo čega.

Josip Jović: Narod drumom, Vlada šumom

Sva zelena od bijesa potpredsjednica je Vlade Vesna Pusić, komentirajući rezultate referenduma o braku, zaveznila na uzbunu, jer očito njezinim se vapajima malo tko odazvao. Ne znam na koga se odnosi njezina ogorčena konstatacija kako Hrvatska nema vodstvo!? Nije valjda mislila na Milanovića ili Josipovića, još manje na sebe.

Gospođa je Pusić najavila kampanju ubrzanog političkog opismenjavanja i odgoja stanovništva, pri čemu bi jedna trećina naprednih dobila učiteljsku licencu odgajati ostale dvije trećine zaostalih, upravo nalik na kinesku kulturnu revoluciju iz vremena Mao Ce Tunga, ili na rusku avangardu poslije Oktobarske revolucije, točno u duhu one pjesme «Kto to šagajet pravo» nesretnog Aleksandra Bloka, koji je nakon što je ispisao tu pjesmu izvršio samoubojstvo.

Suludost

Sada i nakon referenduma od brojnih «analitičara» čujemo također kako je narod zatucan, bliži Balkanu nego Europi, Istoku nego Zapadu, na samom europskom začelju, itd. No, u nekim je stvarima bolje biti na repu nego na vrhu. Dobro je biti na vrhu po dohotku, ali nije dobro biti na vrhu po nezaposlenosti ili zaduženosti. I uopće nije

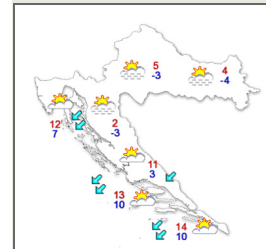
Sada i nakon referenduma od brojnih «analitičara» čujemo također kako je narod zatucan, bliži Balkanu nego Europi, Istoku nego Zapadu, na samom europskom začelju, itd. No, u nekim je stvarima bolje biti na repu nego na vrhu. Dobro je biti na vrhu po dohotku, ali nije dobro biti na vrhu po nezaposlenosti ili zaduženosti. I uopće nije loše biti na repu po legalizaciji tako nečeg besmislenog i suludog kao što su brakovi dvojice muškaraca ili dviju žena.

Problematične su i te navodno «svjetske tendencije». Pa u više od pola Amerike i Zapadne Europe homo brakovi nisu dopušteni, a i tamo gdje jesu učinjeno je to bez referenduma. Rezultat referenduma nije pobjeda ni desnice ni konzervativne ideologije ni Crkve ni religije, nego naprosto zdravog razuma i prirodnog morala.

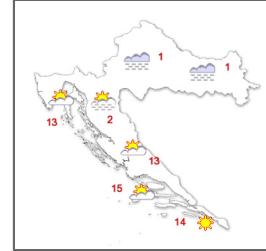
Ako je išta ohrabrujuće u svemu ovome, onda je to ipak pokazana velika otpornost naroda na ideološki i politički pritisak. Iako je sadašnja vlast u potpunosti pod kontrolom, ona je ipak pokazala da je spremna na sve.

Prognoza

Hrvatska sutra

Prognoza za pomorce

loše biti na repu po legalizaciji tako nečeg besmislenog i suludog kao što su brakovi dvojice muškaraca ili dviju žena.

naroda manipulacijama, kojima je zadnjih dana bio izložen u svojim nastojanjima, koja neće prestati, da mu se promjeni društveni kod, da se izbrše sve ono što mu je vrijedno i što ga je održalo kroz nenaklonjenu mu povijest.

Sigurno bi postotak pozitivnih odgovora bio i puno veći da se uz ovo referendumsko pitanje nisu vezale druge političke opcije. Mnogo su bili protiv naprosto zato što su Crkva ili HDZ, primjerice, bili za.

Mnogima je, na žalost, uopće nepodnošljiva ta većina s kojom moraju živjeti. Povijesno, hrvatskim je narodom uvijek vladala ideološka manjina i demokracija koja omogućuje volju većine joj je zazorna. Govori se o podjelama u društvu, ali taj odnos dvije naspram jedne trećine i nije baš ravnomjerna podjela.

Prava manjina, u svakom slučaju valja poštivati, ali i to je opet volja većine, koja neće osporavati prava manjina koja ne diraju u interese, vrijednosni sustav i slično većine. Inače bismo morali priznati volju jedne nacionalne manjine na odvajanje i cijepanje državnog teritorija.

Čini se kako našu Vladu više brine to što nismo u društvu sa Švedskom po odnosu prema istospolnim zajednicama, nego to što smo od Švedske tako daleko po BDP-u i standardu. Ona je silnom angažmanom na jednoj strani preuzela nepametna i veliki rizik. Sada kad je ta strana gubitnička, kad je narod krenuo drumom, a ona šumom zaista bi morala i zbog ovoga slučaja razmisliti o svojoj demisiji.

Damir Pešorda: Kapital koji se ne smije iznevjeriti

Rezultati jučerašnjeg referenduma očekivani su, tek možda je opcija "protiv" dobila nešto više glasova nego je bilo za pretpostaviti. Agresivna kampanja mainstream medija i vlasti, kombinirajući zastrašivanje i neistine, uspjela je za nekih 4-5 postotaka popraviti očekivani rezultat u svoju korist. Zanimljivo je da su tzv. agencije za istraživanje javnog mišljenja opet "promašile" za nešto manje od deset postotaka u predviđanju rezultata, jer su, ako me sjećanje ne vara, prije nekoliko dana prognozirali da će samo 58% glasača zaokružiti "za". Dakle, ponovilo se manje-više ono što smo vidjeli i prigodom dosadašnjih izbora – mediji i samoprovizana ljevica udruženo protiv većinske narodnjačke Hrvatske, uz zdušnu pomoć tzv. agencija za istraživanje javnog mnijenja. Ipak, 66% glasova "za" na proteklom referendumu dokaz su da je ta narodnjačka, kršćanska Hrvatska još uvijek većinska Hrvatska.

Što će političari koji deklarativnu zastupaju interese te većinske Hrvatske učiniti s tim kapitalom, drugo je pitanje. Ukoliko ga iznevjere kao što je Sanaderov HDZ iznevjerio svoje birače, šteta će biti gotovo nepopravljiva. Uz još jedno razočarenje takve vrste, tko zna kako bi prošao neki budući referendum na istu ili sličnu temu. Što se tiče samog referendumskog pitanja i svih onih pitanja koja su bila uzrokom pokretanja referenduma, valja reći da bi sada tu stvar trebalo polako zatvarati. Zakonom o "životnom partnerstvu" koji ova vlast planira donijeti istospolne zajednice dobit će, čini se, sva ona prava koja imaju i partneri u heteroseksualnim brakovima, osim prava na posvajanje djece. Osobno mislim da će tako cijelo to pitanje biti adekvatno uređeno i da ne bi više to pitanje trebalo otvarati.

Međutim, svjestan sam da određeni lobiji neće stati i da će sada svoj aktivizam usmjeriti na neko drugo područje, najvjerojatnije na područje obrazovnog sustava. Stoga ima smisla da i udruga U ime obitelji nastavi sa svojim radom i također svoj aktivizam usmjeri u obranu tradicionalnih vrijednosti na tim drugim područjima.

Uz ovaj referendum treba istaknuti još jednu zanimljivost. Naime, znakovito je da su u općina sa srpskom većinom (Civljane, Ervenik, Negoslavci, Trpinja, Vrhovine itd.) listom glasale protiv toga da je brak "zajednica muškarca i žene". Kako god to tumačili, teško je vjerovati da su Srbi iz tih općina toliko liberalniji od Hrvata iz susjednih općina, a to može značiti samo jedno: ovo glasanje nije bilo samo svjetonazorsko nego i stranačko prebrojavanje.

Joško Čelan: Četvorka za ishod, a petica za narod i pokret gospođe Markić

Na prvi pogled, referendum o ustavnoj definiciji braka sam po sebi – a znatnim dijelom i njegov ishod – kapitalan je, možda čak i povijesni događaj za hrvatski narod i državu, kao i za razvitak demokracije u njima. Ipak on traži, narednih dana i na duži rok, temeljitu raščlambu. Ovako, na prvi pogled, dao bih mu ocjenu vrlo dobar (4). Zašto ne i čistu peticu?

Evo zašto: riječ je, istina, o impresivnoj dvotrećinskoj pobjedi većinskog hrvatskog i/ili katoličkog naroda. Svaka dvotrećinska većina u demokraciji nije obična, već potpuna pobjeda – ona se, recimo, traži i za promjenu ustava – i takva je da bi hrvatskom narodu mogla vratiti pobjednički duh. On je od „trećejanuarskog“ (prema američkom publicistu Glennu Becku) „sorosevskog državnog udara“, kojim je srušena tuđmanovska „prva Republika“ – tijekom proteklog desetljeća, a zbog neoprostive izdaje sanaderovskog HDZ-a – trpio poraz za porazom od ovdašnjih izrazito manjinskih, ali militantnih i gotovo vojnički organiziranih partizansko-četničkih ispostava svjetske oligarhije.

Sama zamisao da referendum – a ne, recimo, (baš odmah) živahan izlazak na ulice – odabere kao pomagalo da narod povratni inicijativu, zatim odabir referendumskog pitanja, fantastično djelotvorno prikupljanje potpisa i sam završni čin golemu su zasluga pokreta „U ime obitelji“ i njegove vodeće osobe, gospođe Željke Markić.

Zašto, dakle – pored svega navedenog i još mnogo toga ispuštenog – nisam ovom pobjedničkom ishodu dao čistu „peticu“?

Najprije, da ne dođe do opuštanja: prema prvim reakcijama, poraženoj jugonacionalističkoj udbojarskoj ni na kraj pameti nije da prihvati i najmanju konsekvencu narodnog pravorijeka, već svim silama samo radi na „kontroli štete“. A pred nama je novi referendum u uvjetima za priznavanje dvojezičnosti manjinama u Hrvatskoj, koji treba odraditi barem ovako dobro kao i ovaj ili još bolje. Naime: blizu 66 posto glasova „za“ velik je i rječit domet, ali taj je broj osjetno manji od onih blizu 88 posto, koliko službeno ima katolika u nezavisnoj hrvatskoj državi. Gdje su nestali ili tko je „pozobao“ onih 22 posto? Pitanje braka i obitelji središnje je hrvatsko i civilizacijsko pitanje i kako to da tih 22 posto „nedostajućih katolika“ ovo nije shvatilo?

Skinute sve krinke

Jedna od golemih koristi proteklog referenduma bila je što su i jedni i drugi – otuđeni globalizatorski agitprop i ove doista iritirajuće aenature, s nekim od

najodvratnijih faca u hrvatskom političkom životu uopće – u njegovu tijeku, a posebno nakon njega, u potpunosti skinuli sve krinke, ako ih još uopće i preostalo. Najveće gnušanje osjetio sam gledajući u nedjelju na „HTV-u“ dok je nekakav Rastignac s Prislavlja, mislim da se zove Rotim, čitao goebelsovski priopćenje potpuno i otvoreno protunarodne mu „javne televizije“ (javne kuće) o bojkotu dvotrećinske većine hrvatskog naroda, kojemu su pridružile i sve druge medijske javne kuće. Čitao je to potpuno nesvjestan da javno priznaje kako je Hrvatska zemlja bez slobodnih medija, dakle, zemlje bez demokracije – dakle, totalitarna titoistička SR Hrvatska

Razlozi za ovo su bitan dio odgovora na pitanje o stanju demokracije u Hrvatskoj. Naime, gotovo cijeli „pogon za proizvodnju ideja“ u hrvatskom društvu – mediji, katedre, kultura – u vlasti je spomenute gubitničke duhovno-terorističke manjine, one koja se, kao, „financira tržišno“ ili izravno poreskim novcem terorizirane većine. Ona je tako, gotovo sotonskom inverzijom, dovedena u stanje da mahom svojim krvavo stečenim novcem financira vlastito porobljavanje! Njoj su preostali samo nedovoljno razvijeni mediji, kultura i katedre Crkve u Hrvata i – otnedavno – „informatijsko podzemlje“, internetske društvene mreže, koje su srećom zasad još izvan dohvata oligarhijskog novca i sile.

Drugi i manje važni, ali podjednako zloćudni čimbenik, odgovora na pitanje o uzroku spomenutog manjaka od 22 posto katoličkih glasova učinak su tzv. nevladinih udruga – zapravo, stranih i moćnih protuhrvatskih i protukatoličkih čimbenika. I one su – imajmo to stalno u vidu – nakon početnog sorosevskog financiranja vrlo brzo, u golemim iznosima, prebačene na državni proračun. Njihov je posao agenturno-politički: krivotvore na istinski totalitaran način stvarnu stranačku strukturiranost hrvatskog društva i volju naroda, a u interesu ionako prebogatih neoliberalnih globalizatora. I na ovaj način hrvatska većina financira svoje vlastito porobljavanje.

Jedna od golemih koristi proteklog referenduma bila je što su i jedni i drugi – otuđeni globalizatorski agitprop i ove doista iritirajuće agenture, s nekim od najodvratnijih faca u hrvatskom političkom životu uopće – u njegovu tijeku, a posebno nakon njega, u potpunosti skinuli sve krinke, ako ih još uopće i preostalo. Najveće gnušanje osjetio sam gledajući u nedjelju na „HTV-u“ dok je nekakav Rastignac s Prislavlja, mislim da se zove Rotim, čitao goebelsovski priopćenje potpuno i otvoreno protunarodne mu „javne televizije“ (javne kuće) o bojkotu dvotrećinske većine hrvatskog naroda, kojemu su pridružile i sve druge medijske javne kuće. Čitao je to potpuno nesvjestan da javno priznaje kako je Hrvatska zemlja bez slobodnih medija, dakle, zemlje bez demokracije – dakle, totalitarna titoistička SR Hrvatska i to ona iz najgorih „sedamdesetih“, po modelu najperverznijih maštarija njegovog šefa Radmana.

Kako će se ova (ne)demokracija dalje razvijati? Vidjet ćemo: i dvotrećinska većina Hrvata, i njihova Crkva, koja ih nikad nije ostavila na cjedilu, pokazali su da su i za dom i za demokraciju spremni. Preostaje vidjeti jesu li za to spremni i HDZ i sve ostale domoljubne stranke. Glavni ispit je pred HDZ-om, koji se, po mome ukusu, kao i dosad, u referendumu držao vrlo suzdržano, bez pravog političkog erosa. Tek je na pokazivačkoj (manifestacijskoj) razini bio ono što tvrdi da jest: narodna i demokratska stranka. Ako pak on ipak tuđmanovski stane na čelo naroda, umjesto da kunktatorski neuvjeljivo kibicira sa strane, onda će ova opaka vladajuća kasta i klikka za tren oka otperjati u ropataricu povijesti i nikad se iz nje vratiti ne će.

Maja Runje: Vrijednosno pitanje

U referendumu je bila riječ o vrijednosnom pitanju, no na dubljim valovima odvila se politička bitka. Pobjeda je bila moguća jer se ljevica u dvije godine otkako je na vlasti svaki dan sve intenzivnije kompromitira neuspjesima.

Život su strahovito otežali gušenjem gospodarstva. Na ulici nema niti jedne skele, niti jednog stroja. A sve je teže platiti plin ili kupiti hranu. U isto vrijeme gasili su jednu po jednu svjetiljku lijepoga i dragocjenoga, što duh uzdiže na ideale i radost.

Bilo bi krivo početi osjećati triumfalizam. I samo neka sada HDZ okupi desnicu! I neka bude ozbiljna stranka! Tko bi podnio još jedno razočaranje! Jedino krajnje poštenje i pristojnost mogu povući Hrvatsku na površinu, pa prema

napretku, za sve ljude – osobito za mlade.

Vlast

U referendumu je bila riječ o vrijednosnom pitanju, no na dubljim valovima odvila se politička bitka. Pobjeda je bila moguća jer se ljevica u dvije godine otkako je na vlasti svaki dan sve intenzivnije kompromitira neuspjesima. Život su strahovito otežali gušenjem gospodarstva.

Damir Borovčak: Pobjeda demokracije većine

Referendum je definitivno pokazao stanje hrvatske nacije:

1.) Nezainteresiranost većine naroda da izađe na birališta, što je posljedica dugogodišnje protuhrvatske političke demagogije koja traje više od jednog desetljeća.

Pobjeda

Rezultat je jasan: pobjeda demokracije većine, ali ne nad manjinom, već glede naravnog i prirodnog prava da samo muškarac i žena svojim potvrđenim zajedništvom tvore brak. Sve ostalo je sporedno ili se drugačije zove i nije pitanje oduzimanja ničijih prava tzv. manjinama koje upravo suprotno od onog čime se zaglušuje hrvatski prostor, žele silom nametnuti svoj svjetonazor i svoja pravila ponašanja većini.

2.) Onaj dio naroda koji je tradicijski svjestan i dio koji je zaveden lijevoliberalnim zasadama u međusobnom odmjeravanju snaga pokazao je odnos 2:1 u korist hrvatskih domoljubnih i tradicijskih vrijednosti.

3.) Svu umreženost politike i tzv. nezavisnih medija koji svakodnevno peru mozak onima koji ih trpe, čitajući i gledajući.

4.) Bezobrazluk i drskost koju bi svakako trebalo kazniti kod pojedinih ekstremnih medija (primjerice index.hr i postreferendumsko vrijeđanje rezultata s nacističkim podvalama hrvatskoj zastavi).

5.) Konačno, lažljivost političara na vlasti koji izjavama o rezultatima referenduma ne posustaju zaglušivati i zlostavljati hrvatsku javnost o ugroženosti manjina, što uopće nije točno.

Rezultat je jasan: pobjeda demokracije većine, ali ne nad manjinom, već glede naravnog i prirodnog prava da samo muškarac i žena svojim potvrđenim zajedništvom tvore brak. Sve ostalo je sporedno ili se drugačije zove i nije pitanje oduzimanja ničijih prava tzv. manjinama koje upravo suprotno od onog čime se zaglušuje hrvatski prostor, žele silom nametnuti svoj svjetonazor i svoja pravila ponašanja većini.

Čak i poslije referenduma, izjavama se nastavlja bombardirati dio javnosti da su ugrožena demokracija i prava manjina, iako manjina ne ostaje ničim oštećena. Dapače, treba se prisjetiti kako je sve počelo, što se sve tražilo i koliko je sredstava iz državnog proračuna utrošeno, kako bi se većini nametnula volja homoseksualne manjine. I to se i dalje čini.

I nastaviti će se sve dok to izluđivanje narod bude dopuštao, o trošku državnog proračuna. Jednostavnom matematičkom logikom - oni koji su na referendumu bili protiv (oko 470 tisuća) čine oko 11 posto sveukupnog

stanovništva. Dakle otprilike 11 posto njih žele nametati i ubuduće svoje PROTIV hrvatskog naroda, odnosno biti uz vlast ili pri vlasti, te manipulirati hrvatsko društvo po modelu svojih objesnih zahtjeva.

Hrvoje Hitrec: Važan datum hrvatske povijesti

Oni kojima su jasne prave dimenzije uspjeha referenduma o braku tvrde da se radi o datumu koji će ostati zlatnim slovima upisan u hrvatsku povjesnicu.

Slažem se.

Sada ne treba neukusno trijumfirati nad poraženim snagama proizašlim iz državnoga i medijskog stožera nego se okrenuti sjedećem referendumu i pokazati toj istoj vlasti na odlasku da će, ako bude tvrdoglava i infantilna, dobiti još jednu, treću i završnu pljusk.

D. Dijanović, O. Barišić

[f Share](#) [Like 58](#) [Like 58](#) [Tweet 0](#) [in Share](#) [Pin it](#)

[Tweet 0](#)